كَلَّآ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰىٓ ﴿٦﴾
حقاهرآئینه آدمی ازحد میگذرد (٦) .

اَنْ رَّاٰهُ اسْتَغْنٰى ﴿٧﴾
وقتیکه می بیند خودرا توانگرشده (٧) .

اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى ﴿٨﴾
هرآئینه بسوی پروردگارتست رجوع (٨).

اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يَنْهٰى ﴿٩﴾
آیادیدی شخصی که منع میکند (٩) .

عَبْدًا اِذَا صَلّٰى ﴿١٠﴾
بنده راچون نماز می گذارد (١٠) .

اَرَءَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰىٓ ﴿١١﴾
آیادیدی که چه میشد ا گر براه راست بودی (١١) .

اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ﴿١٢﴾
یابه پرهیز گاری فرمودی (١٢) .

اَرَءَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿١٣﴾
آیادیدی که چه میشد ا گر دروغ شمرد وروگردان گشت (١٣) .

اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ﴿١٤﴾
آیا ندانست این روگرداننده که خدا می‌بیند[1] (١٤) .

كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾
نَی نَی، ا گرباز نه ایستد خواهیم کشید اورا به موی پیشانی (١٥) .

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾
بآن موی پیشانی دروغ زن خطاکار (١٦).

فَلْيَدْعُ نَادِيَهٗ ﴿١٧﴾
پس باید که فریاد کند اهل مجلس خودرا (١٧) .

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾
مانیز خواهیم طلبید پیاده هارا[2] (١٨) .

كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۩ ﴿١٩﴾
نی نی فرمان اوقبول مکن ونماز گذار و قرب خدا طلب نما (١٩) .

سُوْرَةُ الْقَدْرِ

سوره قدر مکی است وآن پنج آیت است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان .

(١) یعنی بایددانست که عاقبت اهتداوهدایت بهشت ست وعاقبت ضلال حلال دوزخ ست پس این مدعارا بنوعی ازبلاغت اداکرده شده .
(٢) یعنی فرشتگان سخت عقوبت کننده را .

إِنَّآ أَنزَلْنَٰهُ فِى لَيْلَةِ ٱلْقَدْرِ ﴿١﴾

هرآئینه مافرود آوردیم قرآن رادرشب قدر[1] (١) .

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا لَيْلَةُ ٱلْقَدْرِ ﴿٢﴾

وچه مطلع ساخت ترا که چیست شبِ قدر (٢) .

لَيْلَةُ ٱلْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾

شب قدر بهترست ازهزار ماه (٣) .

تَنَزَّلُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾

فرودمی آیند فرشتگان وروح درآن شب بفرمان پروردگار خویش برای سرانجام کردن هرکاری (٤) .

سَلَٰمٌ هِىَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ ٱلْفَجْرِ ﴿٥﴾

آن شب تاوقت طلوع فجر محض سلامتی ست (٥) .

سُورَةُ ٱلْبَيِّنَةِ

سوره بینه مدنی است وآن هشت آیت است

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

لَمْ يَكُنِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ وَٱلْمُشْرِكِينَ مُنفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ ٱلْبَيِّنَةُ ﴿١﴾

نه بودند کافران[2] ازاهل کتاب ومشرکان جدا شونده (یعنی ازآئین خود) تاوقتیکه بیایدبایشان حجّت ظاهر[3] (١) .

رَسُولٌ مِّنَ ٱللَّهِ يَتْلُوا۟ صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾

پیغمبری ازجانب خدا که میخواند صحیفه های پاك یعنی سور قرآن (٢) .

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾

درآن صحیفه ها احکامیست راست درست (٣) .

وَمَا تَفَرَّقَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ ٱلْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾

ومتفرق نه شدند اهل کتاب[4] مگر بعد ازآنکه آمد بایشان حجت ظاهر (٤) .

---

(١) یعنی یکد فعه از لوح محفوظ بآسمان دنیا .

(٢) یعنی حال ایشان مقتضی ارسال رسول وانزال کتاب بودازین جهت رسول فرستادیم قرآن فرودآوردیم .

(٣) یعنی ایشانر تکلیف نکردیم بترك ادیان خویش مگر بعد اقامت حجت ظاهر .

(٤) یعنی بعضی مقبول شدند وبعضی مردود .